

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera, v právní věci žalobce: A. S., proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2004, čj. OAM-1305/VL-07-ZA04-2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 10. 2005, čj. 36 Az 230/2004 - 27,

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 10. 2005, čj. 36 Az 230/2004 - 27, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2004, čj. OAM-1305/VL-07-ZA04-2004. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím bylo rozhodnuto o neudělení azylu žalobci podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo rozhodnuto o tom, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska její přípustnosti, tzn. z hlediska splnění podmínek řízení. Pouze v případě, že by Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost přípustnou, rozhodoval by následně o její přijatelnosti podle § 104a s. ř. s. Stěžovatel však není pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, a kasační stížnost je tedy nepřípustná.

Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Stěžovateli byl dne 19. 12. 2005 doručen formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech s výzvou, aby jej ve lhůtě 15 dnů zaslal zpět soudu řádně vyplněný.

Protože stěžovatel ve stanovené lhůtě své majetkové poměry soudu nedoložil, a neprokázal tak, že u něj jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s., Krajský soud v Brně usnesením ze dne 16. 1. 2006, čj. 36 Az 230/2004 - 49, návrh stěžovatele na ustanovení zástupce zamítl a současně stěžovatele vyzval, aby ve stanovené lhůtě odstranil nedostatek kasační

stížnosti spočívající v tom, že není zastoupen advokátem, ačkoliv sám nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie; krajský soud rovněž stěžovatele poučil o tom, že nevyhoví-li výzvě ve stanovené lhůtě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Písemné vyhotovení usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 19. 1. 2006.

Stěžovatel na usnesení krajského soudu ze dne 16. 1. 2006, čj. 36 Az 230/2004 - 49, nijak nereagoval, kasační stížností usnesení nenapadl; plnou moc udělenou advokátovi, který ho bude v řízení zastupovat, ve stanovené lhůtě ani později krajskému soudu nepředložil.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. To neplatí, má-li stěžovatel sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V daném případě stěžovatel své právnické vzdělání neprokázal (a ostatně ani netvrdil), advokátem zastoupen není. Absence zastoupení advokátem přitom v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl odstraněn, a je podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti.

Pouze pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoliv stěžovatel dne 27. 1. 2006 (tedy poté, co mu bylo doručeno usnesení krajského soudu ze dne 16. 1. 2006, čj. 36 Az 230/2004 - 49, kterým byl jeho návrh na ustanovení advokáta zamítnut) podal k poštovní přepravě vyplněný formulář – potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech, nemůže tato skutečnost na hodnocení věci ničeho změnit. Posledním dnem lhůty stanovené výzvou krajského soudu ze dne 12. 12. 2005 k zaslání vyplněného formuláře zpět soudu bylo totiž úterý 3. 1. 2006; o prominutí lhůty k provedení úkonu nebo o její prodloužení stěžovatel ve smyslu ustanovení § 40 odst. 5 s. ř. s. nepožádal. Po lhůtě zasláný formulář tak nemůže ovlivnit zákonnost již předtím vydaného usnesení krajského soudu.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu